

Csodák Csodája Alapítvány

1139 Budapest, Kartács u. 17/b.

2010. évi közhasznúsági jelentés

Budapest, 2011. március 1.

Dr. Szolnoki János
elnök

Csodák Csodája Alapítvány Közhasznúsági jelentése a 2010-es évről

1.

Számviteli beszámoló

A Csodák Csodája Alapítvány a 2010. évben gazdálkodásáról a számviteli törvénynek és a kapcsolódó előírásoknak megfelelően egyszerűsített éves beszámolót állított össze. A mérleg főösszege 521.000. Ft, melyből saját tőke 521.000. Ft. A részletes kimutatás jelentésünk I. számú melléklete, mely áll a mérlegből és a közhasznú szervezeti eredménykimutatásból.

2.

Költségvetési támogatás felhasználása:

Alapítványunk nem részesült költségvetési támogatásban.

3.

Vagyonfelhasználással kapcsolatos kimutatás

Cél szerinti juttatások kimutatása

Tárgy évben a szervezet két eredményes pályázatot nyújtott be: A Nemzeti Civil Alapprogram keretében eszközbeszerzési (számítógép) vásárlására 100.000.-Ft összeget nyertünk, és a Balassi Intézet által hangszervásárlásra kiírt pályázaton szintén 100.000.-Ft összeg erejéig voltunk eredményesek. A számítógép használata nélkülözhetetlen a mai viszonyok között. A beszerzett hangszert pedig az Alapítvánnyal együttműködő Szent László Plébánia Énekkara részére adtuk át, annak magasabb zenei színvonalának emelését elősegítendő. A pályázaton nyert összegek felhasználásáról a pályázati kiíró felé mindkét esetben pontosan és határidőben elszámoltunk.

Központi költségvetési szervtől, elkülönített állami pénzalaptól, helyi önkormányzattól, települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértéke

A fenti típusú támogatásban az alapítvány a tárgyévben nem részesült.

A közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások mértéke, illetve összege

Az alapítvány vezető tisztségviselői semmilyen anyagi (pénzügyi) juttatásban nem részesültek.

4.

A közhasznú tevékenységről szóló rövid tartalmi beszámoló

A 2010-es évben tevékenységünkkel alapvetően azt szerettük volna megjeleníteni, hogy társadalmunk hátrányos helyzetben élő tagjait nem elég a „szociális háló” keretei között hagyni, hanem helyi kezdeményezésekkel, önkéntesek bevonásával kell és lehet bevonni a számukra rendezett, szervezett programokba. Ennek legfontosabb eleme az együttműködés minden erre nyitott és jószándékú emberrel, szervezettel, önkormányzati, oktatási és egyházi intézménnyel. Ez működésünk legfontosabb alapkövét képezi, és általában írásban kötött együttműködési és

támogatási megállapodás keretében történik. Az általunk felkarolt gyermekek jelentős része a Pető Intézet diákja, tanulója. Többen a Berzeviczy Gizella tagiskolába járnak, illetve egyéb, személyes családi vagy baráti szállal kapcsolódnak az alapítvány munkájához. A sérülteknek és családjaiknak segítő önkénteseink egy részét a kuratórium tagjaihoz kötődő, személyes kapcsolatok, más részét a székhelyünkhöz, lakókörnyezetünkhöz kötődő, a közeli oktatási, illetve egyházi intézményekhez, (Szent László plébánia) kapcsolódó fiatalok jelentik, de egyre fontosabb szerepet kap ebből a szempontból az önkormányzati fenntartású Berzeviczy Gizella Általános (tag)iskola. A nagyobb létszámot érintő rendezvények helyszínének biztosításában mindkettőnek fontos szerepet szántunk. Fontosnak tartottuk, hogy minél több önkéntes érezze meg annak örömét, hogy felkarolhatja, élményben gazdagíthatja sérültebb, hátrányban élő embertársát. Erre fogékony fiatalokat készítettünk fel arra, hogy hogyan lehet megszervezni egy tábort, amelyen részt vesz sérült gyermek is. Kevésbé nehezített gyermekeket evezőstúrára szervezték be a fiatalok, a nehezebb helyzetben lévőket pedig szaksegítség (pl. konduktor, gyógypedagógus) bevonásával szervezett táborba vittük. Ezeket az ötleteket és megoldásokat már nagyban a fiatalok (önkéntesek) kezdeményezték. Ezt a helyzetet komoly sikerélménynek éreztük.

4/1. Sérült, hátrányos helyzetű gyermekek, fiatalok szabadidős programokon való integrálása

A szabadidős programok szervezésében figyelemmel kell lenni a sérült gyermekekre, és ebben nagy kreativitással vesznek részt önkénteseink. A farsangi bál egyik nagyszerű ötlete volt a kézműves álarckészítés, ahol kicsik és nagyok, egyaránt tudtak kreatív módon ügyeskedni, és egymásnak segíteni, majd kis bemutatóval vidám perceket szerezni egymásnak. Élmény volt felfedezni, hogy milyen hamar áthidalódnak a határok, és jelentéktelenné válik a fizikai korlátozottság is, ha a gyerekek játszanak. Természetesen játékaink olyan módon voltak megszerkesztve, hogy mindenki részt tudjon benne venni. A nevetés, a versenyszellem nem maradt el, felejthetetlen élménynek bizonyult a rendezvény. A gyerekek megtapasztalhatták, hogy gyengébb, sérültebb társaik éppen olyan örömmel játszanak, mint ők, és azt vettük észre, hogy nagyon hamar észrevétlenné váltak a fizikai különbségek.

Szabadidős programok körébe tartozik a természetjárás, melyet személyre szabott programokkal fűszerezünk. Erre nagyon jó alkalom a majális, a közeli erdők, ahol kialakított tűzrakó helyeknél lehet a gyerekekkel közösen sütni, főzni, s ez a feladat is nagy örömet és tapasztalatot szerez a helyhez kötött gyerekeknek. Akik pedig tudnak önállóan helyzetet változtatni, örömmel vesznek részt focizásban. Megható élmény volt, amikor egy ilyen alkalom után ép gyerekeink közül az egyik kisfiú kipirult arccal megjegyezte, hogy milyen jól tudnak focizni a mozgássérült gyerekek. És ezt magunk is csodálva szemléltük. Igazi meccset láttunk.

Idén két egy hetes nyári tábort szerveztünk, és oda több sérült fiatal tudtunk beintegrálni. Az első tábor helyszíne Lad településen volt. Minden nap kirándulásokat tettünk a környező nevezetességekhez, megnéztük a vidra-parkot, ahol élőhelyükön szemlélhették meg a gyerekek az állatokat, és nagyon nagy segítség volt, hogy engedélyt kaptunk ahhoz, hogy a sérült gyerekeket autóval a célig szállítsuk. Láttuk a Duna-Dráva Nemzeti Park egy részét, melyet hajóval jártunk be, Szigetváron a történelmi nevezetességek mellett fürdőzésben is volt élményünk, ahol a gyógymedencében kedves konduktorhallgató fiatalunk azonnal gyógytornában is részesítette a rászoruló gyerekeket. Gyógypedagógus segítőnk pedig mindenkinek, ép és sérült gyermeknek is nagyszerű kézműves foglalkozásokat tartott, gyönyörű munkák és ajándékok készültek az otthon maradt családtagok számára.

Második táborunk egy evezőstábor volt, ahová a nem súlyosan sérült fiatalok csatlakoztak 12 ép és 3 sérült arányában. A Sajó folyón csordogáltak lefelé, felfedezhették a tavaszi áradások utáni helyzeteket, természeti erőket és az egyébként vadregényes tájat. A közös terhek, munkamegosztás mellett felejthetetlen kalandokon, és élményeken át jutottak a célig.

Ezek az alkalmak nem titkolt feladat az egészséges életmódra nevelés. A mozgás, a természet adta friss levegő mellett (ami a városi gyerekek számára létszükséglet) az egészséges étrend, a

zöldség, gyümölcs, és édesítõmentes italok fogyasztása is napirendi szempont. A környezetünk megbecsülése, a rend megtartása, a szemét szelektív gyűjtése játékosan illesztõdik be a gyerekek életébe a táborokban, az egyéb programokon. Nem restelljük összeszedni és hulladékgyűjtõig elvinni az erdõben, természetben talált szemetet, és a környezetünk, használati tárgyaink rendezettségére is neveljük õket ösztönzõ hatással.

Õsztõl újra az egy-egy napos programok következtek. Hajókirándulás, várlátogatás, hagyományörzés a programok sorozata. Próbáljuk a gyerekek által a családokba is becsempészni a hagyományok szépségeit és kedvességeit. Húsvét, pünkõsd, Márton-nap, advent, Mikulás, karácsony.

Felejthetetlen programunk volt az adventi koszorú készítés, melyet a Szent László Plébánián végeztünk, és az ottani híveknek árusítottuk, melynek bevétele a jövõ évi nyári tábor költségeit tervezi támogatni. Az ép fiatalok nagy számban jelentek meg a programon, és 130 darab igazi kézműves terméket készítettek.

Karácsony alkalmával pedig sérültek és épek egy elfekvõ kórházban énekeltek, ajándékoztak a betegeknek, hiszen mindenki képes arra, hogy adjon, és mindenki örül annak, ha kap. Ezt az élményt mindnyájan meghatottan éltük át. A beteg, az ép fiatal, a sérült gyermek. Számtalan okból volt szívszorító ez az alkalom. Az ajándékokat a biatorbágyi (értelmi) sérülteket foglalkoztató kerámiaműhelybõl szereztük be. ***A táborok, programok, illetve egyéb rendezvények részletes beszámolóit honlapunkon megtalálhatók.***

4/2. Zenei, irodalmi, színművészeti programok

Pályázatot nyertünk a Balassi Intézetnél egy hangszerre (zongora), mely lehetõséggel színvonalasabbá tudjuk tenni a témakör alkalmait. Több színdarabbal készültünk ebben az évben. Ezeket a darabokat a Szent László Plébánia közösségének adjuk elõ. Itt az idõsek napján, és a karácsonyi ünnepkör kapcsán szerepelnek a gyerekek és fiatalok. A zenei betéteket, aláfestéseket is már gyermekeink szolgáltatják. Feldolgozott kis színműveink is témáiban a szolidaritásra, a gyengébbek értékességére, és az erõsek segítõkészségére buzdítanak. Nagy sikert aratott a karácsonyi Kék madár c. mű színpadi elõadása.

4/3. Rajz és vizuális kultúra fejlesztése

A táborban tartott kézműveskedések mellett évente több alkalommal adódik ilyen jellegű foglalkozás. Megszerveztük a karácsonyi ajándékkészítést, mely során a gyerekek készítenek ajándékokat szeretteiknek. Ilyenkor több asztal körül folyik a munka, és mindenki talál tehetségének, és ízlésének megfelelõ alkotni valót. Többször rácsodálkozunk, hogy a gyerekek milyen kreatívak, ebben az esetben az épek és sérültek között nincs nagy különbség, de mégis az a legszebb, amikor a sérült gyermekek el merik engedni a fantáziájukat, és számos gyönyörűség születik a kezük nyomán.

Alapítványunk különdíjat ajánlott fel a Szent László Plébánián megrendezett és kiállított „Az én Béke-terem” fotó és rajzpályázat kapcsán.

Nem csak a gyerekeknek tartunk azonban ilyen jellegű programokat, hiszen idén az aktívabb önkéntes szülõket bevontuk a Mikulás napi ajándékkészítésbe, ahol kézműves Mikulásokat készítettünk a gyerekeknek. Ezt a programot hagyományteremtõnek tervezzük, és igyekszünk így a felnõtteknek, szülõknek is közösségi élményeket nyújtani, melynek a gyerekek hálája és öröme a fizetsége.

Végezetül összefoglalva a tapasztalatainkat arra a meglátásra jutottunk, hogy helyi, önkéntes szervezõdések nélkül hiába van szociális háló, a sérültek integrációja nem lesz tartós, és az épek nem lesznek szociálisan érzékenyek a körülöttük élõ világra, és embertársaikra. Egyre több ötletünk és tervünk van ezekben az irányokban, és öröm számunkra látni, hogy a fiatalok, a szülõk, és a bennünket figyelõk is egyre nagyobb lelkesedéssel és segítõ szándékkal kísérik munkálkodásainkat.

Ha nem indulnak alulról jövő kezdeményezések akkor az egyén nem lesz megszólítva arra, hogy beilleszkedjen a társadalomba, hogy észrevegye a gyengébbet, a segítségre szorulókat, és támogassa, felvállalja és elfogadja. Szétválík a társadalom épekre és sérültekre, és ha nem építjük a hidakat, akkor egy idő után mindnyájan tapasztalhatjuk, hogy nehézségeinkben, betegségeinkben, és idősebb éveinkben nem lesz, aki felvállaljon bennünket, csak az, akinek ezért fizetnek. Kevés embertársunknak adatik meg, hogy olykor, vagy néha többször ne szoruljon embertársára. Ezt a szemléletet szeretnénk terjeszteni és természetessé tenni környezetünkben, azok között a fiatalok között, akik rendszeresen csatlakoznak programjainkra.

Budapest, 2011. március 01.

Dr. Szolnoki János
a Kuratórium elnöke

Záradék

E közhasznúsági jelentést a Csodák Csodája Alapítvány Kuratóriuma a 2011. április 27. napján tartott ülésén elfogadta.